

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia III. Matth. XVIII. Venit filius hominis saluare &c. xxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

120 CONSOL. EX S. DOCT. CHRISTI.
glorificari me à vobis opus est mihi: sed quia salutem
vestram maximè sitio: Ego in omni vos quiete consti-
tuam. Domine Iesu, qui verè mitis & humilis cordis,
neminem abicis vel contemnis: ego, qui hactenus gra-
uissimè peccatorum ingo pressus & fatigatus sum, ad te
venio: non gressibus corporis, sed fide ex corde contritus
& humiliato: teque per vulnera tua obsecro, ut iuxta
pollicitationem tuam, qua neminem fallis, tua me dulci
misericordia reficias: & celebrabo nomen tuum, quod est
benedictum in secula.

SENTENTIA IIII. Matthæi XVIII.

Venit filius hominis saluare quod perierat. Quid
vobis videtur? Si fuerint alicui centum oves, &
errauerit vna ex eis: nonne relinquit nonaginta
nouem in montibus, & vadit quærere eam que
errauit? Et si contigerit vt inueniat eam: amen-
dico vobis, quia gaudet super eam magis, quam
super nonaginta nouem quæ non errauerunt. Sic
non est voluntas ante Patrem vestrum, qui in ca-
elis est, vt pereat vnus de pusillis istis.

CAPVT
XXIII.

PARACLESIS.

Habes in his Christi verbis insigne hoc diuina Be-
nitatis indicium: quòd post tantam contuma-
ciam & inobedientiam, post tanta scelera, cum iam de-
lendum penitus totum hominum genus videretur: tum
vero maximum omnium Beneficium prestitit, & uni-
genitum filium suum in hunc mundum missum, in mor-
tem tradidit, idq; pro nobis inimicis adhuc, cumq; auer-
santibus: per quem reconciliatis, regnum celorum &
vitam eternam spondit. Deinde ostèditur, cur Chri-
stus in mundum venerit: nempe vt peccatores saluos fa-
ceret,

Rom. 5. 8.
1. Tim. 1.

erit, quos etiam denuo in peccata lapsos, reuertentes
 tantum, cum gaudio suscipit: qui vult omnes homines sal-
 uos fieri, sicut in Ezechiele quoque dicitur: Nunquid
 voluntatis mea est mors impij, dicit Dominus Deus, &
 non ut conuertatur à viis suis, & viuat? Conuertimini
 & agite pœnitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris:
 & non erit vobis in ruinam iniquitas. Quia nolo mor-
 tem morientis, dicit Dominus Deus: reuertimini, & vi-
 uite. Propterea Christus addidit Parabolam illam,
 dulcissimam de centum ouibus, ex quibus vna periit.
 quam pastor magna cura quesuit: inuentamque cum
 gaudio suscepit. Omnis rationalis creatura, tam an-
 geli quam homines, centum ones sunt, quorum Pastor
 Christus est. Hic reliquit nonaginta nouem in calo: for-
 ma autem serui assumpta venit querere ouem illam vni-
 cam, que est humana natura, & gaudet super illa ma-
 gis, quam angelorum firmitate. In summa autem hoc
 insinuat, quod Deus curam agit conuersionis peccato-
 rum, & gaudet super illis magis, quam his qui stabili
 virtute pradi sunt. Ita natura affecti sumus, ut de re-
 bus amissis multo maiorem curam & sollicitudinem ha-
 beamus, quam de aliis rebus quas adhuc saluas posside-
 mus. Cum ergo Dominus Deus noster talem in nobis
 erga res amissas affectum creauerit, quomodo fieri pos-
 sit, ut non similem, imò maiorem multo erga res ipse
 amissas, hoc est, erga homines peccatores haberet? Certe
 tanto excellentior est hic in Deo affectus, quanto altius
 diuina Maiestas, humanam imbecillitatem superat.
 Quem quidem ostendit, primùm cum Prophetas mit-
 teret, per quos perditam suam ouem quæreretur. Quid
 enim illi clamauerunt, nisi ut conuertentur peccato-
 res ad Dominum Deum, & agerent pœnitentiam? Dem-
 de venit ipse in mundum, ut perditam ouem suam ab
 errore

1. Tim. 2.

Ezech. 18.

Theophyl.
in cap. 18.
Mauh.

Luc. 19.

errore & internecone vindicaret & seruaret. sicut be-
dicit, Venit filius hominis saluare quod perierat. Et ite-
rum in Luca, Venit filius hominis querere & saluum

Sap. 1.

facere, quod perierat. Itaque cum scriptum sit, Deus
mortem non fecit, nec latatur in perditione viuorum:
vtrique quia neminem vult perire, cupit peccatores pe-
nitentiam agere et per penitentiam denuo ad vitam re-
dire. Quod ex insigni illo dolore & labore, quem nobis
seruandis impendit satis constat. Versentur ergo iuuenes

Ioel. 2.

hac ante oculos nostros, ut fidem concipiamus, & spem
habeamus. Conuertamur ad Dominum in toto corde no-
stro, in ieiunio, & in fletu, & in planctu: quoniam be-
nignus & misericors est, patiens & multa misericordus,
& prestabilis super malitia.

SENTENTIA V. Ioannis 4. & 7.

Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui au-
tem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non si-
tiet in aeternum.

Si quis sitit, veniat ad me & bibat.

PARACLESIS.

CAPVT
XXIII.

Quemadmodum aqua illa putealis non ita depel-
lit sitim, ut amplius non redeat, sed quantum-
cunque etiam biberis, iterum sities: sic in omnibus
rebus terrenis nihil est tam excellens, tam prestabile,
tamque eximium, quod hominis animo diu satisfacere
suapte natura queat. Quicquid enim in hoc mundo,
quamuis pretiosum, quamuis iucundum & delectabile
in medium produxeris, veluti aqua est, ex qua qui bi-
berit, iterum sitiet. Exemplum videre est in Salomone
Rege opulentissimo. Is, ut scribit in Ecclesiaste, adifica-
uit sibi domos, & plantauit vineas: fecit hortos & po-
maria, & conseruit ea cuncti generis arboribus: extruxit
piscinas

Ecc. 2.